DOMSTOLENS BESLUT (åttonde avdelningen)

den 20 november 2009 *

I mål C-278/09,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artiklarna 68 EG och 234 EG, framställd av Tribunal de grande instance de Paris (Frankrike) genom beslut av den 6 juli 2009, som inkom till domstolen den 16 juli 2009, i målet

Olivier Martinez,

Robert Martinez

mot

MGN Ltd,

* Rättegångsspråk: franska.

meddelar

DOMSTOLEN (åttonde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C. Toader (referent) samt domarna P. Kūris och L. Bay Larsen,

generaladvokat: E. Sharpston,
justitiesekreterare: R. Grass,

efter att ha hört generaladvokaten,

följande

Beslut

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 2 och 5.3 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Olivier Martinez och Robert Martinez, bosatta i Frankrike, å ena sidan, och företaget MGN Ltd (nedan kallat MGN eller bolaget), etablerat i Förenade kungariket, å andra sidan. Begäran har föranletts av frågan vilken domstol som är behörig att pröva den skadeståndstalan som väckts av Olivier Martinez och Robert Martinez mot MGN.

Tillämpliga bestämmelser

3 Artikel 61 EG har följande lydelse:

”För att gradvis upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa skall rådet

…

c) besluta om åtgärder som rör civilrättsligt samarbete, i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 65 [EG],

…”

4 I artikel 2 i förordning nr 44/2001 föreskrivs följande:

”1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall talan mot den som har hemvist i en medlemsstat väckas vid domstol i den medlemsstaten, oberoende av i vilken stat han har medborgarskap.

2. För den som inte är medborgare i den medlemsstat där han har hemvist gäller samma bestämmelser om domstols behörighet som för statens egna medborgare.”

5 Artikel 5.3 i förordning nr 44/2001 har följande lydelse:

”Talan mot den som har hemvist i en medlemsstat kan väckas i en annan medlemsstat

…

3) om talan avser skadestånd utanför avtalsförhållanden, vid domstolen i den ort där skadan inträffade eller kan inträffa,

…”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

6 Den 28 augusti 2008 väckte Olivier Martinez och Robert Martinez talan mot MGN vid Tribunal de grande instance de Paris med yrkande om att bolaget skulle förpliktas att utge skadestånd jämte ränta till dem. I sin ansökan gjorde de gällande att deras personlighetsskydd kränkts till följd av att texter och fotografier hade lagts ut på en webbplats som redigeras av MGN.

7 MGN gjorde med hänvisning till artiklarna 2 och 5.3 i förordning nr 44/2001 gällande att Tribunal de grande instance de Paris saknade behörighet. Enligt bolaget måste en skada som orsakas av att uppgifter publiceras i pressen anses inträffa varhelst de publicerade uppgifterna har spritts. När publicering skett på Internet, som på grund av dess tekniska egenskaper är allmänt tillgängligt och kan nås från samtliga medlemsstater, kan en sådan skada som den i målet vid den nationella domstolen endast anses ha inträffat i en enda medlemsstat under förutsättning att det föreligger en tillräcklig, väsentlig eller betydelsefull anknytning till den medlemsstaten. I förevarande fall föreligger det inte någon tillräcklig anknytning mellan de uppgifter som lagts ut på nätet och den påstådda skadan i Frankrike.

8 Enligt kärandena i målet vid den nationella domstolen utgörs anknytningen till Frankrike av de omständigheterna att Olivier Martinez är fransman, de aktuella händelserna ägde rum i Frankrike och att de med nödvändighet intresserar den franska allmänheten samt att de kan komma att få verkningar i Frankrike. Kärandena har tillagt att även om den aktuella artikeln var skriven på engelska kunde den, eftersom den spreds på Internet, utan svårighet förstås av den franska allmänheten.

9 Eftersom svaret på frågan vilken nationell domstol som är behörig att avgöra målet inte framgår tydligt av lydelsen av artiklarna 2 och 5.3 i förordning nr 44/2001, beslutade

Tribunal de grande instance de Paris att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfråga till domstolen:

”Ska artikel 2 och artikel 5.3 i … förordning [nr 44/2001] … tolkas så att de ger en domstol i en medlemsstat behörighet att avgöra i ett mål i vilket talan grundar sig på att någons personlighetsskydd har kränkts, när kränkningen orsakats av uppgifter och/eller fotografier som lagts ut på en webbplats som redigeras i en annan medlemsstat av ett bolag med hemvist i den medlemsstaten eller i en annan medlemsstat som under alla omständigheter inte är den förstnämnda medlemsstaten

— förutsatt att webbplatsen kan besökas från den förstnämnda medlemsstaten, eller

— endast under förutsättning att det föreligger en tillräcklig, väsentlig eller betydelsefull anknytning mellan skadan och den förstnämnda medlemsstaten och denna anknytning följer av

  — antalet besök på den aktuella webbplatsen från den första medlemsstaten, i absoluta tal eller i förhållande till samtliga besök på webbplatsen,

  — det hemvist eller medborgarskap som den person som hävdar att hans personlighetsskydd kränkts har,

— det språk på vilket uppgifterna tillhandahålls eller andra förhållanden som kan visa vilken avsikt som webbplatsen utgivare hade med att specifikt vända sig till besökare i den förstnämnda medlemsstaten,

— var de faktiska omständigheterna har ägt rum eller var de bilder som eventuellt lagts ut på Internet har tagits,

— andra kriterier?”

Domstolens behörighet

10 I artikel 92.1 i domstolens rättegångsregler föreskrivs att domstolen, sedan generaladvokaten hörts, kan fatta ett motiverat beslut utan ytterligare behandling, om det är uppenbart att den saknar behörighet att pröva en viss sak eller att talan inte kan tas upp till prövning.

11 Tribunal de grande instance de Paris har som stöd för sin begäran om förhandsavgörande hänvisat till artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Eftersom detta fördrag ännu inte har trätt i kraft ska begäran om förhandsavgörande, på gemenskapsrättens nuvarande stadium, anses ha gjorts med stöd av artiklarna 68 EG och 234 EG.

12 Det framgår av artikel 68.1 EG att artikel 234 EG är tillämplig på avdelning IV i EG-fördraget om en fråga om tolkningen av rättsakter som beslutats av Europeiska gemenskapens institutioner på grundval av denna avdelning uppkommer i ett mål vid en domstol i en medlemsstat mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning.

13 Begäran om förhandsavgörande avser i förevarande fall förordning nr 44/2001, som har antagits med stöd av artikel 61 c EG. Den artikeln ingår i avdelning IV i EG-fördragets tredje del. Mot denna bakgrund är det endast en domstol mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning som är behörig att begära att domstolen meddelar ett förhandsavgörande angående tolkningen av denna förordning.

14 Det är i förevarande fall utrett att det i nationell rätt finns rättsmedel mot de avgöranden som Tribunal de grande instance de Paris meddelar angående den domstolens behörighet i målet vid denna nationella domstol.

15 Domstolen är således inte behörig att meddela förhandsavgörande angående tolkningen av förordning nr 44/2001, eftersom begäran om förhandsavgörande har gjorts av en nationell domstol som inte uppfyller det i artikel 68.1 EG föreskrivna kravet.

16 Artikel 92.1 i rättegångsreglerna är därför tillämplig, och domstolen konstaterar att det är uppenbart att den saknar behörighet att pröva den fråga som hänskjutits av Tribunal de grande instance de Paris.

Rättegångskostnader

17 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (åttonde avdelningen) följande:

Europeiska gemenskapernas domstol är inte behörig att pröva den fråga som Tribunal de grande instance de Paris har hänskjutit i mål C-278/09.

Underskrifter